

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Rebuda de la Flama de la Llengua Catalana

Palau del Parlament, 14 de febrer de 2013

La presidenta

Bona tarda a tothom i molt especialment a les persones que han acompanyat avui la flama perquè entri al Parlament de Catalunya. Vull agrair a l'Agrupació Excursionista de Catalunya, que enguany és la coordinadora d'aquesta passejada de la flama des de Prada de Conflent, que hagi pensat en el Parlament, que és la casa de tots, com un punt de trobada. Per tant, benvinguts a aquesta casa.

[...]

Benvinguts de nou, president de la Federació d'Entitats Excursionistes de Catalunya, president de l'Agrupació Excursionista de Catalunya i coordinador de la renovació de la Flama de la Llengua Catalana per a aquest any 2013.

Aquest acte és un esdeveniment festiu i, alhora, reivindicatiu —ja ho hem vist amb el seu discurs—, amb què estic d'acord en moltes, moltes coses, a algunes de les quals em referiré. És un acte reivindicatiu que es fa des de l'any 1970 i que pretén refermar, dia rere dia i any rere any, la voluntat d'un poble per mantenir viva la seva llengua, la nostra llengua, i també és un acte d'homenatge al mestre Pompeu Fabra, consistent a renovar anualment la simbòlica Flama de la Llengua Catalana que crema a l'atri de la basílica de la mare de Déu de Montserrat sota el lema, bonic i profund: "L'encengué la fe, la portà l'esforç i la manté la voluntat d'un poble".

I és ben clar que és així. Si no fos per la voluntat d'un poble, la nostra llengua en aquest moment ja seria morta. Ha passat moltes vicissituds i molts moments molt difícils, però ha sabut vèncer, perquè la perseverança de la gent del nostre país ha estat capaç de fer que avui sigui una llengua forta. I, malgrat el que avui estem

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

vivint, que no és pas estrany, perquè jo diria que dels trenta-cinc anys gairebé de democràcia que tenim, cada any hem tingut algun problema o altre amb la nostra llengua, vam tenir un gran èxit, i jo intento sempre dir les coses positives que hem tingut en aquests anys de democràcia, i entre aquestes destaca l'aprovació de la llei de normalització lingüística, l'any 1984.

Va ser una llei aprovada per tots els partits polítics. Vostè en el seu discurs parlava de la unitat. En aquell moment hi va haver unitat en una llei cabdal per a la immersió lingüística a casa nostra; una llei i una manera de fer que ha servit perquè la llengua, la nostra llengua, fos la base de la nostra identitat, però, a més, també fos un element inclusiu, un element que ha ajudat a la cohesió social, i Catalunya, que és un país d'acollida, un país que el segle XX hi van venir tres milions de persones d'arreu d'Espanya, van venir aquí a buscar feina, van venir aquí majoritàriament a quedar-se, i van venir d'Extremadura, d'Andalusia, de tot arreu, i van trobar-se bé aquí. Però era una època difícil, una època molt difícil per a la pervivència de la nostra llengua. Vam viure la dictadura franquista, que va intentar per enèsima vegada fer desaparèixer aquest signe d'identitat, perquè és el nostre, i perquè mentre el tinguem ningú no podrà fer fora d'enlloc el nostre país, Catalunya. I aquells tres milions de persones que van romandre aquí, avui, les seves terceres i quartes generacions, se senten absolutament catalanes, i és gràcies a això, a través d'aquesta llei de normalització lingüística, que tots els nens i les nenes de Catalunya acaben els seus estudis sabent el català perfectament, i també el castellà, però sabent el català perfectament. I això, a segons qui, no agrada; per a segons qui és motiu per fer que 'sin que se note el cuidado', per intentar treure el nostre sentiment i aquest element bàsic de la nostra identitat.

Vostès, amb la seva feina, amb el que fan a les seves agrupacions i a les seves entitats excursionistes, el que han fet és estimar el poble, estimar la terra, i estimant el poble i la terra han estimat la seva llengua, la nostra llengua. Els demano que continuïn així, que aquest discurs reivindicatiu no es perdi, que es mantingui tant en les bones èpoques com en les males. En les bones, perquè serà qüestió de celebrar-lo; en les males, perquè serà qüestió de perseverar, de continuar lluitant.

PARLAMENT DE CATALUNYA

Núria de Gispert i Català

Presidenta

Gràcies de nou per portar la flama aquí, per portar-la al palau del Parlament, i permetin-me que acabi amb una frase, unes paraules de Pompeu Fabra, que un any abans de morir va dir als seus estudiants: "Cal no abandonar mai ni la tasca ni l'esperança."

Els asseguro que des del Parlament tots els grups polítics intentem fer el millor que pensem i que sabem per Catalunya. És clar que és un país plural, Catalunya és plural, ho ha estat sempre, i aquest Parlament no podria ser diferent. És lògic que tinguem diversos grups, diverses ideologies, i que cada un dels diputats de cada grup representi un tros de Catalunya, i, per tant, defensin la seva manera de ser, el seu projecte de país, però també cal dir que en aquest Parlament hi ha una majoria important que defensa un futur diferent per a Catalunya, que defensa el dret dels catalans a decidir el seu futur, i em consta que vostès també, i amb el seu discurs ho han deixat clar, que defensen que Catalunya i els catalans puguin decidir el seu futur al més aviat possible.

Moltes gràcies i endavant amb la flama.